

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4793).

Sagen sattes til Forhandling.

Thomas Larsen: Det er ikke længere siden end i Gaar, at der her i Tinget blev vedtaget et meget stort socialt Lovforslag, som blev sendt op til Landstinget. Det foreliggende Lovforslag fremtræder ligeledes som et nyt og betydeligt Led i den humane Lovgivning, som vi igennem mange Aar have beskæftiget os ivrigt med. Som Lovforslagets Titel angiver, drejer det sig her om et nyt Led i den specielle Gren af den sociale Lovgivning, som vi kalde Arbejderbeskyttelse. Denne Gang drejer det sig ikke om at træffe Regler til at beskytte de indenlandske Arbejdere i den ene eller den anden Erhvervsgren, men derimod om at træffe saadanne Regler overfor de udenlandske Arbejdere, som sæsonmæssigt rejse her til Landet for at virke midlertidig her og derefter atter rejse tilbage til deres Hjemland, at de kunne finde bedre Kaar, end de uden saadanne beskyttende Regler vilde kunne vente. De, der her er Tale om, ere hovedsagelig Polakker. Det aldeles overvejende Antal af de udenlandske Arbejdere, som beskæftiges i det danske Landbrug, er jo Polakker, og, som det fremgaar af de Tabeller, hvormed Lovforslaget er bilagt, er det ikke saa ganske faa Arbejdere, der her er Tale om. Det fremgaar nemlig deraf, at der aarlig anvendes over 6,000 udenlandske Arbejdere i det danske Landbrug. Vi staa her paa to Maader overfor et sørgeligt Fænomen. For det første er det sørgeligt for disse Mennesker, at de nødes til at rejse bort fra deres Hjemland, som vel kan siges af Naturen at være rigere udstyret end vort, at de nødes til at rejse her over til os, langt fra deres Hjemstavn, hvor de hverken kende Sprog, Sæder eller Skikke, for at faa den Arbejdsfortjeneste, de ikke ere i

Stand til at opnaa hjemme. Man har Lov til at sige, at det er et sørgeligt Tidens Tegn. Og dernæst har man vel Lov til at sige, at det ligeledes er et sørgeligt Tidens Tegn, at samtidig med, at der f. Eks. her i København gaar Tusinder arbejdsløse, er der for Landbrugets Vedkommende en saadan Mangel paa Arbejdskraft, at man nødes til at indkalde udenlandske Arbejdere i store Maader. Jeg skal kun antyde dette Forhold, men i øvrigt ikke komme ind paa en speciel Omtale deraf, da en Undersøgelse af hele dette social-økonomiske Forhold vil føre meget vidt og være ret overflødig ved Behandlingen af dette Lovforslag. Men jeg har dog ønsket at pege paa dette underlige Misforhold, der er saa stærkt iøjnefaldende, som Tilfældet er. Vi staa paa en Maade her overfor en ny Folkevandring med de Misligheder, som en saadan kan føre med sig, og den er jo af den Art, at de Folk, der komme herind, ere ukendte baade med Sprog, Sæder og Skikke, og dette medfører jo let, selv om der ikke er andre Forhold, der kunde betinge det, at der opstaar Misforstaaelse mellem Arbejdsgivere og Arbejdere paa mange forskellige Maader netop paa Grund af dette gensidige Ukendskab til den anden Parts særlige Forhold, og uden at det i Virkeligheden behøver at være begrundet i ond Villie fra nogen af Siderne. Det er vel ogsaa undertiden hændt — det vil vist ikke kunne benægtes —, at denne fremmede Arbejdskraft er bleven misbrugt, saa at man fra de fremmede Arbejders Side har kunnet føre berettiget Klage i saa Henseende.

Det er jo for at bøde paa alt dette, at den højtærede Indenrigsminister har fremsat dette Forslag, som tager Sigte paa at beskytte disse udenlandske Arbejdere. Spørgsmaalet er nu, hvorvidt det vil kunne tjene denne betydelige Opgave. Det forekommer mig imidlertid, at det er Tilfældet. Jeg har nu gennemlæst det adskillige Gange og maa erkende, at jo tiere jeg har gaaet det igennem, desto mere tiltaler det mig. Det tiltaler mig paa Grund af den klare Form, hvori det er affattet, og paa Grund af de meget oplysende Bilag og udførlige Bemærkninger, men ganske særlig paa Grund af Hovedindholdet af de Bestemmelser, det fore-